

2003:108

Interpellation av Kristina Alvendal (m) om hälsorisker med rörledningar i plast

En norsk vetenskaplig rapport visar att den plast som används i dricksvattenledningar kan fälla ut farliga gifter, bl a bensen. Uppgifter från tidigare danska undersökningar av vattnet från plaströr talar om höga halter av fenol och MBTE. Den danska motsvarigheten till Livsmedelsverket utreder nu om de uppmätta värdena är sådana att det kan bli aktuellt att ompröva användningen av plaströr för dricksvatten. Närmare 80 procent av de nya distributionsledningarna i Sverige är tillverkade av något av de i Norge och Danmark undersökta plastmaterialen.

Larmsignalerna från Norge och Danmark är högst oroväckande för Stockholm och många av de stockholmare som bor i de senaste årens nyproduktion. Högsta visdom för miljöarbetet i Stockholm har hittills handlat om att påbjuda rörledningar av andra material än koppar i nyproduktionen. Dricksvattenledningarna i Hammarby Sjöstad, som ju syftar till att vara ett pilotprojekt vad gäller miljöanpassat byggande, utgörs huvudsakligen av plaströr.

Anhängarna av plaströr inom Stockholms miljöförvaltning och den politiska majoriteten motiverar sitt materialval med att de vill ha bort kopparrören. Ett av målen i Stockholms miljöprogram är att koppar skall undvikas i tappvattensystem. Motivet enligt programmet är att koppar i avloppsvattnet riskerar att skada organismer i mark och vatten.

Gång på gång har vi under de senaste decennierna fått dyrköpta erfarenheter av hur nya och oprövade byggmaterial eller byggprocesser har lett till hälsorisker och miljöproblem. Saneringen av flytspackel och PCB är två exempel som har orsakat mycket lidande och kostat stockholmarna stora summor i saneringskostnader. Studierna från Norge och Danmark visar att dricksvattenledningar av plast mycket väl kan bli ett nytt exempel på felaktigt och farligt materialval. Till skillnad mot vad som gällde för flytspackel och PCB sker dock installationen av plaströr mot byggherrars och byggares önskan. Branschen vill hellre fortsätta använda koppar som de anser vara ett

bättre material. Det anmärkningsvärda är alltså att ett oprövat material påtvingas byggherrarna och byggarna.

Innan vidare installationer med plaströr sker i Stockholm måste det råda fullständig klarhet om plaströren innebär några hälsorisker för människor. Det är viktigare än den eventuella risken för att koppar skadar mikroorganismer.

Jag vill därför fråga borgarrådet:

1. Hur utbredd är användningen av plaströr i Stockholm?
2. Anser borgarrådet att det finns anledning att ta forskningsresultat på allvar?
3. Är borgarrådet berett att verka för ett stopp av installation av plaströr i samband med nyproduktion och ombyggnad i Stockholm till dess att det råder fullständig klarhet om hälsoriskerna med dessa rör?

Stockholm den 16 december 2003

Kristina Alvendal